

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2794/2019
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА из ..., и други, чији је заједнички пуномоћник Марко Балетић, адвокат из ..., против туженог “21мај ауто кућа” АД из Београда, чији је пуномоћник Војин Биљић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2601/18 од 02.04.2019. године, у седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужилаца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2601/18 од 02.04.2019. године.

Образложење

Побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2601/18 од 02.04.2019. године делимично је преиначена пресуда Другог основног суда у Београду П1 192/16 од 12.04.2018. године тако што је делимично одбијен захтев за камату тужилаца као у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда за досуђене износе на име разлике гарантоване нето зараде и одговарајуће зараде по колективном уговору са каматом за тужиоце наведене у овом ставу изреке и тужбени захтев истих тужилаца усвојен је за исправљене износе, а у преосталом делу става 1 и ставу 3 изреке првостепена пресуда је потврђена. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка, а захтев туженог за накнаду истих трошкова је одбијен.

Тужиоци су преко свог пуномоћника благовремено изјавили ревизију, побијајући другостепену пресуду у делу за камату. Ревизију су изјавили као посебну због погрешне примене материјалног права. Позвали су се на одредбу члана 404. ЗПП и предложили да им се на досуђене износе разлике зараде за период од 01.05.1997. до 01.05.2001. године досуди камата почев од 15 дана у месецу за претходни месец.

Против другостепене пресуде ревизију је изјавио и тужени. Ревизијом побија другостепену пресуду због свих законских разлога у делу усвојеног захтева тужилаца као и у делу у коме је одбијена жалба туженог те у погледу одлуке о трошковима првостепеног и другостепеног поступка. У предлогу за доношење одлуке по ревизији

предложио је да Врховни касациони суд одбије захтев тужилаца за исплату камате и преиначи одлуку о трошковима поступка

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужилаца. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Тужиоци ревизијом указују на погрешну оцену садржине доказа (анекса) од стране нижестепених судова што није законски разлог за дозвољеност посебне ревизије. Иста је изјављена у делу који се односи на камату као споредно потраживање у предметном спору када ревизија уопште није дозвољена.

На основу изложеног и одредбе члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизија тужилаца и туженог у смислу члана 403. став 2. тачка 2. и 3. у вези са чланом 28. ЗПП и одлучио да ревизије нису дозвољене.

Према одредби члана 28. ЗПП ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Стога ревизија изјављена само против одлуке о камати и трошковима поступка није дозвољена. У предметном спору другостепени суд је у погледу главних захтева неких тужилаца извршио исправку досуђених износа главног дуга и то не на штету туженог, односно одбио захтеве за камату тужилаца за одређени период. Стога нема места примени одредбе члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП по коме је ревизија дозвољена када другостепени суд преиначи (укине) првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака јер се то односи на одлуку о главном захтеву када је донета на штету ревидента, а не и на камату као споредно тражење.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизије странака одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић